

Rok 2004 s Bzovjánkem

V lednu nám přálo krásné zimní počasí, takže nám vůbec nevadilo, že do klubovny nemůžeme (drobné technické opravy + malování), a začali jsme si užívat sáňkování, někteří i lyžování a pořádných koulovaček. Za potokem u autobusové zastávky jsme postavili sněhuláky, kteří skládili velký obdiv a úspěch kolemjdoucích.

Taky jsme nezapomněli na zvířátka v lese a na jedné z našich schůzek jsme jim zavezli na sáňkách a bobech různé dobroty, které by určitě pod sněhem nenašla. Každý z nás přinesl něco např. seno, kaštiny, jablka, mrkev, ořechy, obilí, kukuřici ...

Výcházka zimní přírodou nám způsobila překvapení. Šárka s Petou nám ukázali dvě krásná, právě narozená kůzlátka.

V únoru jsme oslavili svátek sv. Valentýna a uspořádali si karnevalový rej s maňáskovým divadélkem, které k nám už po druhé přijela zahrát teta ze Suché Loze.

V březnu nás se základy první pomoci seznámila zdravotní sestřička Radka z Komně. Na každém z nás předvedla nejrůznější techniky obvazování. Před Velikonoce jsme pomalovali květináče, do kterých jsme zaselí obilí a postupně jsme je doplňovali kraslicemi.

Duben už byl co se týče počasí hezký, tak jsme ho pojalí sportovně. Začali jsme chodit na hřiště a tam jsme dováděli s míčem, švihadlem, lanem ... Taky jsme nezapomněli na maminky a k jejich svátku jsme připravili přáníčka a drobné dárky. Když jsme si pořídili barvičky na sklo, vyzdobili jsme si klubovnu různými obrázky a některé jsme si vzali do svých pokojíků. Jednou jsme skončili o chvíli dřív, a tak jsme se šli podívat ke kamarádce Nelči na rybníček se pstruhy.

29. května nám ke dni dětí připravili dospělí trasu podle fábořku a stopovačka mohla začít. Soutěžilo nás sedm skupin a bylo připraveno osm stanovišť, kde jsme plnili různé úkoly. Na hřišti nad zahrádkami byl cíl a tam nás všechny čekala sladká odměna v podobě zlatého pokladu schovaného v lese a opékání špekáčků.

V červnu jsme naplánovali batikování triček. Zelená a červená trička se nám vydařila. Všichni jsme se do nich oblékli na poslední schůzku před letními prázdninami. Na rozloučení se školním rokem a zahájení prázdnin jsme sice měli schůzku jako obvykle, ale úplně jiný plán. Vzali jsme předem připravenou vlajku, stany, spacáky, špekáčky, míče ... a mohli jsme vyrazit na hřiště. Ještě před odchodem děti příjemně překvapily tetu Helenu a Romanu krásnou básničkou, dárkem a kytičkou. Na hřišti už byla připravena spousta her, které byly na body, a velká vatra na večerní opékání. Po sečtení bodů dostal každý diplom a sladkost a ti nejšíkovnější odměnu (pastelky, bločky, deníčky, fixy, kufříky ...). Když jsme opekli špekáčky, začala diskotéka a po ní jsme se mohli spokojeně uložit ke spánku pod širým nebem. Počasí nám přálo. Ráno

jsme posnídali chléb s pomazánkou a ovocným čajem z kotlíku, zahráli jsme si pár her a pomalu se odebírali vstříc prázdninovým dobrodružstvím.

Přes prázdniny jsme si Bzovjánek připomínali v místním obchodě výstavou naší fotokroniky a kroniky.

V novém školním roce jsme se začali scházet od 10. září opět každý pátek od 17:00 hodin. Udělali jsme si vycházku do lesa na houby.

V říjnu jsme byli dvakrát pouštět draky a také jsme dělali věnečky z podzimních krás přírody (šípky, listy, kaštiny, jablka, ořechy). V pátek 29. října byly sice prázdniny, ale my jsem jeli s Bzovjánkem do Uherského brodu do bazény Delfín. Jelo nás 23 dětí a 10 dospělých. Byla to nádhera vidět ta šťastná zářící očka všech dětí.

V listopadu jsme v klubovně vydlabali a vykrájeli velkou dýni, jiní zase dělali skvělou pomazánku.

V prosinci nás čekal Mikulášský a vánoční večírek s diskotékou a už se těšíme na pohádku od tety Libušky s maňáskovým divadélkem. Děkujeme všem sponzorům tohoto večírku - již tradičně pekárně U Polanských a Sdružení singulárních podlíníků ze Bzové.

Všem spoluobčanům popřejeme hodně zdraví a úspěšný nový rok vlastnoručně vyrobenou novoročenkou.

Naši činnost jsme v uplynulém roce mohli provozovat díky spoluobčanům ze Bzové, kteří přispěli v místním obchodě do sbírky končících 10ti a 20ti haléřových mincí a výtěžkem sběru železného odpadu. Také nám přidělilo Město Bojkovice grant ve výši 2 000,- Kč a svůj příspěvek věnoval i osadní výbor ze Bzové. Všem touto cestou srdečně děkujeme a věříme, že i nadále se budeme podílet na tom, aby mohly děti i ve své vesnici příjemně trávit volný čas a také nemusely ukončit svou zábavu v plném proudu a spěchat na autobus, aby se dostaly domů.

Za prima holky a kluky z Bzovjánku Romana a Helena Charvátovy

DĚTSKÝ DOMOV

Střípky z dětského domova aneb OHLÉDNUTÍ ZA UPLYNULÝM ROKEM

Vzhledem k tomu, že nás opět opustil starý rok, budeme rádi, ohlédnete-li se s námi za událostmi, které jsme v tomto období prožili:

LEDEN - nechali jsme vytvořit naše webové stránky, abychom byli dosažitelnější i pro občany mimo náš region, a to pod názvem www.ddbojkovice.cz

ÚNOR - děti se zúčastnily koncertu Rebelové v Praze

BŘEZEN - vzhledem k blížící se přestavbě dětského domova jsme se museli přestěhovat do provizorního ubytování, které nám laskavě nabídlo Město Bojkovice v mateřské škole

DUBEN - započala přestavba budovy dětského domova firmou Zevos a.s.
- zúčastnili jsme se soutěže dětských domovů "Nejmilejší koncert" v Uherském Hradišti
- uspořádali jsme soutěž pro dětské domovy pod názvem "Kuličkíada"
- podařilo se nám sponzorsky zajistit postavení prolézaček před budovou dětského domova

PŘÁZDNINY - děti jezdily na různé prázdninové pobyty (sdružení Rubín-Křekov, Pa-prsek atd.)

ZÁŘÍ - ředitel DD se zúčastnil setkání ředitelů DD s paní Lívií Klausovou v Lánech, kde se jednalo o možnostech pomoci našim dětem

ŘÍJEN - uspořádali jsme s pražskými sponzory benefiční koncert Františka Nedvěda v Uherském Hradišti

- děti se zúčastnily lední revue "Mrazík" v Brně

- soutěžily v rámci soutěžního dne uspořádaného Oblastní charitou Uherský Brod

- převzali jsme stavbu dětského domova a ve spolupráci s firmou Zevos a.s. bylo provedeno slavnostní otevření domova za účasti statutárního náměstka hejtmána Libora Lukáše, zástupců města Bojkovic a dalších hostů

LISTOPAD - po sedmi měsících přestavby nám bylo umožněno přestěhovat se zpět domů. Těšili se nejen děti, ale i zaměstnanci.

Doufáme, že se nám bude všem v novém domově dobře žít a pracovat.

SBD SVĚTLŮV BOJKOVICE INORMUJE

Představenstvo stavebního bytového družstva na svém řádném zasedání dne 25. 10. 2004 schválilo poplatek na správu na rok 2005 v následující výši:

- pro členy družstva v nezměněné části 105 Kč/měsíc
- pro vlastníky bytových jednotek (z důvodu zvýšené administrativní náročnosti a nového zákona o DPH) zvýšení na částku 180 Kč za měsíc

Z investiční činnosti družstva v roce 2004:

- 1) Byla provedena úprava kotelen vyplývající ze zákona 406/2000 Sb. u domů č. p. 710/711, 712/713, 714, 716/717, 720/721, 724 na Čtvrti 1. máje a domu č. p. 826 na Bezručově čtvrti.
- 2) Do konce roku by měla být dokončena realizace sedlové střechy domu č. p. 706/707 na Čtvrti 1. máje. Rovněž bude realizována výstavba tří sedlových střech na bytových domech v ulici Nad Zahradami.
- 3) Bylo provedeno zateplení štítů u domů č. p. 706/707, 716/717 a 708/709 na Čtvrti 1. máje.
- 4) Úprava balkonů na domě č. p. 901 na ulici Mánesova II.

V roce 2005 by mělo být realizováno:

- 1) Výstavba sedlové střechy na domech č. p. 708/709 a 722/723 na Čtvrti 1. máje.
- 2) Výstavba sedlové střechy na domě č. p. 905/906 na ulici Mánesova II.
- 3) Přechod z centrálního na samostatné topení u domu č. p. 704/705 na Čtvrti 1. máje.

Ing. Křížka Pavel, předseda představenstva

Vážení spoluobčané,

dovolte mi, abych Vám poděkoval za důvěru, kterou jste mé osobě i dalším kandidátům ODS vyjádřili v krajských volbách. Tato důvěra je pro nás zavazující. Osobně udělám vše pro další rozvoj Zlínského kraje a spokojenější život všech jeho obyvatel, a to bez ohledu na jejich politické sympatie.

Našimi prioritami budou zlepšování dopravní infrastruktury a tvorba podpůrných nástrojů pro podnikatele, kteří zřizují nová pracovní místa a tak pomáhají snižovat nezaměstnanost. Důležitá bude spolupráce s Univerzitou Tomáše Bati, chceme totiž, aby se v regionu zaváděly moderní technologie, které přinesou vyšší přidanou hodnotu. Za důležitou považujeme také komunikaci s veřejností, tedy jasnější vysvětlování našich postojů a záměrů. Věřím, že také Vy nám pomůžete naplnit tyto záměry.

Chci Vám také popřát krásné Vánoce. Prožijte tento klidný čas v kruhu své rodiny a přátel a načerpejte sílu do další práce, která nás všechny čeká.

Váš Libor Lukáš

KDU-ČSL děkuje všem občanům, kteří dali svůj hlas kandidátům této strany v krajských volbách konaných dne 5.-6.11.2004.

Svátek turistů našeho kraje

Státní svátek 28. říjen 2004 se stal i velkým svátkem pro turisty Zlínského kraje - včetně sokolských a KČT z Bojkovic. Na hoře Brdo - nejvyšším vrcholu Chřibů - ve výšce 587 m byla slavnostně odhalena kamenná rozhledna.

Ta se stavěla 3 roky a spolykala 1 000 tun stavebního materiálu, a to hlavně kamene. V základech má stěny tlusté 1 m a nahoře 80 cm. Kdo vyšlepe 115 schodů, čeká ho úchvatný pohled na všechny strany. Za jasného počasí jsou vidět Jeseníky, slovenské Roháče i rakouské Alpy.

Rozhlednu vysvětil po fanfárách trubačů arcibiskup Graubner a pásku přestříhl hejtman Zlínského kraje. Nechyběla ani státní hymna, dechová hudba a mnohé stánky s občerstvením.

Mezi stovkami turistů nechyběli ani turisté Sokola Bojkovice. Jejich pěší trasa vedla z obce Salaš podle značek k nové rozhledně Brdo. Zpět do Salaše vedla přes turistické středisko Bunč, v celkové délce obou pochodů asi 17 km. Dojmy z oslav odhalení rozhledny, setkání se známými turisty a z velkolepého rozhledu byly nezapomenutelné.

Splnila se desítky let stará přání a výsledky starostí a práce okolních obcí i KČT. Doporučujeme návštěvu této obdivuhodné rozhledny všem turistům i neturistům. Autem se lze dostat až na Bunč, který je jen 4 km od rozhledny. Rozhledna bude otevřena v turistické sezóně stále a v zimním období každý víkend a svátek.

Rozhledna na Brdu byla okolními obcemi budována i pro zvýšení turistické přitažlivosti Chřibů. Doufejme, že po jejich příkladu bude i rozestavěná rozhledna na Lopeníku zdárně dokončena a rovněž přispěje ke zvýšení turistického zájmu o Bílé Karpaty a náš kraj.

Jaroslav Blaha, TJ Sokol

Snímek některých turistů Sokola Bojkovice s hejtmanem Liborem Lukášem před rozhlednou Brdo 28. 10. 2004

Zima bylo, chumelilo, cigáňa sa narodilo

Podle vyprávění své matky Julie Vašínové, porodní asistentky, napsal Petr Vašina

Svoji praxi porodní asistentky jsem v Bojkovicích zahájila začátkem roku 1942. Před tím jsem 10 let sloužila v porodnici Zemské nemocnice v Olomouci. Ze sterilního prostředí porodního sálu jsem se dostala do tvrdé reality porodů doma. A zrovna jeden z prvních porodů, ke kterému jsem byla přizvána, byl velice dramatický.

Mrzlo až praštělo. Byla zima, ve které umrzla Paulusova armáda u Stalingradu. I tady to byla krutá zima. Na večer k nám přiběhl Cikán ze Skalky. Cikáni před válkou žili v Bojkovicích ve dvou osadách. Jedna byla na Výпустě a druhá na Skalce. Cikán celý vyděšený mne prosil, abych rychle šla s ním, že jeho žena rodí a je to zlé. Jejich baba, která si vždycky věděla rady, už nemůže pomoci. Chytla jsem kufřík a utíkala jsem s ním. Opravdu to byl těžký porod, ale zvládly jsme to. Narodil se pěkný chlapeček, a když jsem jej poplácala po prdelce, tak řval, až to ozvěna vracela od lesů. Chtěla jsem jej umýt, ale oheň mezi tím, co jsme rodily, vyhasl. Voda v kotlíku nad ohništěm už byla zamrzlá. Otfela jsem jej a strčila k jeho matce pod houni, kterou byla přikryta. Zavolala jsem jeho otce, aby oheň znovu rozdělal. Za chvíli byla voda teplá a já dodělala všechno, co bylo třeba. Rodička byla k smrti vyčerpaná. Cikánkovi jsem přikázala, aby celou noc topil, jinak že to malé zmrzne a žena mu umře. Cikán sliboval jak cigán. Děkoval mně a já slíbila, že se druhý den přijdu na ně podívat. Mrazivou nocí jsem šla domů. Mráz vyčistil oblohu a měsíc byl v úplňku. Byl celý stříbrný. Šla jsem ze Skalky a přemýšlela jsem o síle života, že i v tak těžkých podmínkách mohou žít lidé a rodit děti.

Druhý den ráno jsem se vypravila na Skalku znovu. Přicházela jsem k cikánské osadě. Nad většinou chatrčí se v mrazivém jitra vinuly pramínky dýmu z ohnišť.

Jen nad chatrčí, ve které jsem včera pomohla na svět cikáňátku, kouř nebyl. Jatá zlou předtuchou jsem zrychlila krok a nakonec jsem běžela. Vběhla jsem do chatrče. Cikánka seděla u vyhaslého ohniště, v náručí dítě a tiše plakala. Cikán spal. Od prvního okamžiku jsem věděl, že to dítě, ten pěkný chlapeček, je mrtvý. Zmrzl. Vzbudila jsem Cikána.

"Proč jste netopil?"

"Ej, já jsem topil."

"Jak jste topil, když vám děcko umrzlo? Teď půjdete do Bojkovic pro doktora Mašťalře. On musí dítě ohledat a vystavit úmrtní list!"

Cikán, jakoby až teď pochopil, co se stalo, začal bédovat. Musela jsem ho vyhnat, aby šel pro toho doktora. Ošetřila jsem matku a zeptala se ostatních Cikánek, jestli není v osadě novorozeně, které potřebuje mateřské mléko. Pochopitelně zájemkyň bylo dost. Takže případné záněty prsů jsme zažehnaly.

Než jsme to vyřídily, přišel pan doktor. Konstatoval smrt novorozence v důsledku podchlazení. Já jsem z toho byla velice nešťastná. Nejvíce jsem lítovala mladou Cikánku. Byla to prvoroďička, tak těžký porod prodělala, a tak smutně to všechno dopadlo. Doktor Mašťalř mne utěšovat, že tomu malému je tam, kde je, rozhodně lépe, než kdyby zůstal na tomto světě. On už věděl, že Cikány čeká koncentrák.

Ne, to není konec mého vyprávění. Přišel rok 1945, ze všech Cikánů odvezených do koncentráku se vrátili jen František Múřka, Božena Múřková, jeho žena, a Antonín Múřka. Obec jim na Výпустě postavila dřevěné domky. A přišlo jaro roku 1946. Zima ještě nepředala vládu jaru, ale nový život se hlásil na svět. Franta Múřka k nám přiběhl a volá: "Honem, paní asistentko, na Boženu to přišlo."

Zase jsem vzala kufřík se svými instrumenty. Hlavou mně letěly vzpomínky na porod na Skalce. Se zdi jsem sundala teploměr a vzala jej s sebou. U Múřků jsem pomohla na svět chlapečkovi. Všichni byli šťastni, mně se ale neodbytně vracela vzpomínka na Skalku. Venku bude ráno zase mráz, je tam jasno, aby se tak zase něco nestalo. Vytáhla jsem teploměr a začala s osvětou: "Franto, tento teploměr si pověsíte na zeď. Budeš hlídat, nesmí tu být míň než 18 oC, a když se bude koupat, tak 22 oC! Kamna tu máte, dřevo také, tak musíš pořádně topit!"

Zdálo se, že všechno bylo jasné. Božena je energická a určitě Frantu pohlídá. S pocitem dobře vykonané práce jsem šla domů.

Druhý den ráno jsem se šla na ně podávat. V domku teplo, snad až příliš, ale teploměr nevisel na zdi. Nejprve jsem ošetřila matku, a potom jí pomohla vykoupat dítě. Franta byl pořád venku a něco tam kutil. Zavolala jsem jej dovnitř. V ruce měl ten teploměr.

"Franto, co pořád nosíš ten teploměr?"

"Ej, paní asistentko, já pořád měřím ten mráz, aj venku!"

"A koliks naměřil?"

"No, veliký mráz tam byl, 40 stupňů."

"Ale Franto, kde by se nabralo!"

"Vy myslíte, že neumím počítat? Bylo 40 stupňů! 20 před bůdů a 20 za bůdů a to je 40!" Opravdu, uměl počítat.

Potom byly křtiny. V ten čas patřilo k povinnostem porodní babky být při křtu a dělat tam vlastně takového režiséra. Vysvětlit rodičům a kmotrům, kde mají stát, co mají dělat, atd. Kmocháčkem byl Tonek Múřka. Položila jsem mu novorozenátko v pěkné peřince do náručí. Otočila hlavičkou ke křtitelnici. Tonek si jej přehodil nohama ke křtitelnici a rozvázal peřinku. Znovu jsme mu novorozeně přehodila hlavičkou ke křtitelnici. A on zase nazpět. V tu chvíli už vcházel páter Kroča. Vyčítavě se na mne podíval a povídá kmotrovi: "Prosím hlavičkou ke křtitelnici."

A Tonek na to: "Pane faráři, nožičky mu postříkejte, Cigán potřebuje dobré nohy, na hlavě ani tak nezáleží."

Farář se kousl do rtu, aby se nerozesmál, a pokřtil cikáňátko jménem Jan.